

Tolkningsfråga

Är det fråga om permanent betesmark i den mening som avses i artikel 2.2 i förordningen⁽¹⁾ när nämnda betesmark för närvarande och sedan minst fem år utnyttjas till att odla gräs och annat örtartat foder men marken under denna period plöjts och det örtartade fodret (här: klövergräs) ersatts med ett annat örtartat foder (här: åkergräs), eller är det i sådana fall fråga om en växtföljd, vilket utesluter att det kan anses röra sig om permanent betesmark?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) den 4 februari 2013 — Marina da Conceição Pacheco Almeida mot Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

(Mål C-57/13)

(2013/C 108/35)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marina da Conceição Pacheco Almeida

Motpart: Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

Tolkningsfråga

Ska unionsrättens bestämmelser avseende lönegaranti vid arbetsgivarens insolvens — och särskilt artiklarna 4 och 10 i direktiv 80/987/EEG⁽¹⁾ — tolkas så, att de utgör hinder för en bestämmelse i nationell rätt enligt vilken garantin endast omfattar fordringar som har uppkommit under de sex månader som har föregått vidtagandet av åtgärden för inledande av ett insolvensförfarande mot arbetsgivaren, även i ett fall där arbetstagarna har väckt talan mot arbetsgivaren vid Tribunal do Trabalho (arbetsdomstolen) för att få till stånd ett fastställande av det förfallna beloppet och indrivning av detta belopp?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121).

Talan väckt den 7 februari 2013 — Europaparlamentet mot Europeiska kommissionen

(Mål C-65/13)

(2013/C 108/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: A. Tamás och J. Rodrigues)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 26 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen med avseende på förmedling av lediga platser och platsansökningar och nyinrättandet av Eures-nätverket, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring åberopar Europaparlamentet en grund, vilken avser åsidosättande av artikel 38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011⁽¹⁾. Enligt Europaparlamentet har kommissionen nämligen missbrukat den makt som den tilldelats av unionslagstiftaren.

I artikel 38 i förordningen ges kommissionen genomförandebefogenheter, men endast inom de ramar som framgår av artikel 291 FEUF. Enligt parlamentet ska sistnämnda artikel tolkas så, att den inte tillåter antagande av akter med allmän räckvidd som kompletterar vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten. Endast lagstiftningsakter eller delegerade akter i den mening som avses i artikel 290 FEUF kan komplettera icke väsentliga delar av en grundläggande rättsakt.

Den rättsakt som kommissionen antagit och som utfärdats i form av en genomförandeakt i den mening som avses i artikel 291 FEUF kompletterar emellertid vissa icke väsentliga delar av förordning (EU) nr 492/2011. Parlamentet hävdar således att om kommissionen ansåg det nödvändigt att komplettera vissa icke väsentliga delar av förordning (EU) nr 492/2011 så borde den, i avsaknad av befogenhet att anta delegerade akter i den mening som avses i artikel 290 FEUF, ha lagt fram ett förslag till en lagstiftningsakt som kompletterar eller ändrar den grundläggande rättsakten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, s.1).